

زدن شلاق بر تن چهار نفر از فعالان

کارگری، زدن شلاق بر پیکر طبقه کارگر ایران بود

شنبه ۱۷ اسفند ۱۳۸۷

محمود صالحی

ما چند روز پیش شاهد زدن شلاق بر تن چهار نفر از فعالان کارگری بودیم که به اتهام شرکت در اول ماه مه سال ۱۳۸۷ سنج دستگیر شده بودند. شلاق زدن بر تن فعالان کارگری، برای ما کارگران، دوستان و آنانی که به شکلی خود را با طبقه کارگر تداعی می کنند، ناخوشایند بود. در محکومیت به این شلاق زدنها، دهها مقاله و اعتراضنامه از طرف کارگران و دوستان طبقه کارگر در سایت های انترنتی انتشار یافت و قسمتی از رسانه های کارگری در سطح ایران و جهان آن را به اطلاع عموم مردم رساندند.

- هر چند بعضی از رسانه های که خود را طرفدار طبقه محروم جامعه کردستان می دانند و به شکلی خود را قیم مردم کرد می دانند، در این مورد سکوت اختیار کردند و حتی در این مورد خبر رسانی هم نکردند. مسئولان این رسانه ها برای اینکه وجود طبقه کارگر را در کردستان انکار کنند، هیچ وقت مسائل کارگری را مثل آنچه که هست بیان نمی کنند. چون آنان وجود طبقه کارگر را در کردستان انکار می کنند. انکار می کنند که کارگری وجود داشته باشد، انکاری می کنند که کارگری محکوم به شلاق و زندان شده باشد و انکاری می کنند که کارگری به اتهام اول ماه مه در زندان باشد.

اگر این عالیجنابان برای یک لحظه از مدار فرقه خود و امید بستن به قدرتهای بیگانه دور شوند و چشم خود را بر واقعیت های جامعه کردستان نبندند، متوجه خواهند شد که بردن فعالان و رهبران جنبش کارگری ایران به پای میز محاکمه، نشانه ترس سیستم سرمایه داری از اعتراضات و مبارزات جنبش طبقه کارگر و پویایی و پیشروی این جنبش در کردستان و ایران است. اگر امروز کارگری به اتهام اول ماه مه، اگر امروز کارگری به اتهام تشکیل تشکلهای خود ساخته، اگر امروز کارگری به اتهام مطالبه کار، اگر امروز کارگری به اتهام به گروگان گیری کارفرما، اگر امروز کارگری به اتهام جمع کردن کمک مالی به هم طبقه های زندانش، اگر امروز کارگری به اتهام جمع کردن کمک مالی برای کارگران اعتصابی، اگر امروز کارگری به اتهام دفاع از زندانیان سیاسی، اگر امروز کارگری به اتهام مطالبه حقوق معوقه، اگر امروز کارگری به اتهام سرزدن به خانواده زندانیان سیاسی، اگر امروز کارگری به اتهام تجمع، اگر امروز کارگری به اتهام شرکت در مراسم روز زن، اگر امروز کارگری به اتهام تشکیل مجمع عمومی، اگر امروز کارگری به اتهام استقبال از کارگران آزاده شده از زندان، اگر امروز کارگری به اتهام درخواست آزادی برای هم طبقه های خود، به دادگاه احضار و حکم تعلیق می گیرد و هر روز این کارگران به ارگان های دولتی احضار و به آنان اخطار می کنند و یا آنان را برای محاکمه به دادگاه می فرستند، اینها همه و همه سندهای مستندی برگسترده و عمق این رزمندگی هستند، که هیچ انسان با شرافتی نمی تواند از آن چشم پوشی کند. محاکمه کارگران در این چند ماه، مهر تأیید بر بودن طبقه کارگر در کردستان است.

- امروز نظام سرمایه داری در شرایطی قرار دارد که از سایه خود هم می ترسد . اگر ما در سالهای قبل می گفتیم شبیحی در حال گذر است و آن شبیح جنبش برابری طلبی است، امروز این شبیح به یک واقعیت تبدیل شده و محافظان سرمایه آن را لمس می کنند. این شبیح امروز در جلو درب مرکزی که تا به امروز دهها نفر را به جرم سازمان دادن و شرکت در مراسم اول ماه مه به زندانها فرستاده، ظهور می کند و کل مناسبات سرمایه را مورد هدف قرار داده و می رود تا به محافظان سرمایه ثابت کند که نه اعدام، نه زندان، نه تعلیق و نه شلاق نمی تواند کارگران را از ادامه راه باز دارد. اگر نظام سرمایه داری خیال می کند با فرستادن فعالان و رهبران جنبش کارگری، جنبش کارگری ایران را مرعوب می کند، اگر با بردن جمعی از کارگران به زندان و محکوم کردن جمعی از فعالان کارگری به زندان تعلیقی می توانند کارگران را از سخن گفتن باز دارند، خیال باطل کرده است.

ما به سرمایه داران و حامیانشان قول می دهیم که سایر کارگران همچنان سخن خواهند گفت. با حکم تعلیق و خانه نشین کردن فعالان کارگری جنبش طبقه کارگر، جنبشی که دارای صدها و هزارها فعال کارگری است، از پا نخواهد نشست و می رود تا کل سیستم سرمایه را با حملات خود در هم بشکند.

سرمایه داران و حامیانشان تنها زمانی می توانند با خیال آسوده بخوابند که همگی ما کارگران را یک شبه زنده به گور کنند. اما ما به آنان پیشنهاد می کنیم که دست به این کار نزنند، چون اگر ما را زنده بگور کنند، دیگر کسی نیست برایتان سود اضافه تولید کنند.

حامیان سرمایه سخت در هراسند و می خواهند ما کارگران را با اتهامات کذب و بدوراز هرگونه واقعیت محاکمه و محکوم کنند. به این ترتیب حامیان سرمایه، اقرار به قدرت ما طبقه کارگر و اکثریت جامعه می کنند. حامیان سرمایه یک بار دیگر برای پایمال کردن محصول مبارزات حق طلبانه ما کارگران، به دستگیری فعالان کارگری پرداخته اند. آری جرم ما فعالان کارگری حمایت از کارگران و مردم محروم جامعه است، اگر این جرم است، پس ما همه مجرم هستیم و خودمان را برای هر عواقبی آماده کرده ایم. بیاید ما را دستگیر کنید تا مبارزاتمان را از داخل زندانها شروع کنیم که مملو است از قربانیان نظام نابرابر.

این نوشته تقدیم به کارگران زندانی و کارگرانی که بر تن آنان شلاق حامیان سرمایه فرود آمده است.

محمود صالحی

مارس ۲۰۰۹